

Sygn. akt **III AUa 113/23**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marta Sawińska

Protokolant: Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2024 r. w Poznaniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy **G. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.**

o wydanie interpretacji indywidualnej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 18 listopada 2022 r. sygn. akt IV U 990/22

oddala apelację.

	Marta Sawińska	
--	----------------	--

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 4 lipca 2022 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. na podstawie art. 10 ust. 1 i 5 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w zw. z art. 83d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych odmówił odwołującemu G. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) we W. wydania pisemnej interpretacji przepisów w przedmiocie właściwego rozumienia art. 38a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Odwołanie od ww. decyzji złożył G. K., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i zobowiązanie ZUS do wydania interpretacji przepisów zgodnie z wnioskiem odwołującego. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie prawa materialnego to jest: art. 83d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z art. 34 ustawy prawo przedsiębiorców poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji odmowę wydania przez organ interpretacji indywidualnej, a to w szczególności na skutek przyjęcia, że: pytania wnioskodawcy zmierzają do wydania kompleksowej opinii prawnej, że wniosek stanowi polemikę ze stanowiskiem organu rentowego, że wola wnioskodawcy jest uzyskanie wskazówek co do właściwego postępowania, potwierdzenie pewnego toku rozumowania – podczas gdy do wydania takiej interpretacji organ rentowy jest zobowiązany i spełniły się wszystkie warunki konieczne dla wydania takiej interpretacji. Sprawa dotyczyła zasad obliczania składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i FGŚP oraz podstawy wymiaru tych składek. Nie zaistniała żadna przesłanka wyłączająca możliwość wydania takiej interpretacji, nie toczy się żadne postępowanie wyjaśniające ani kontrola, sprawa nie została

rozstrzygnięta co do jej istoty w drodze decyzji. Odwołujący podniósł także błąd w ustaleniach faktycznych a polegający na przyjęciu, że problem poruszony we wniosku nie mieści się w zakresie przedmiotowym przepisu art. 83d ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i tym samym nie podlega interpretacji na podstawie przepisów tej ustawy, podczas gdy ten sam organ rentowy wskazał w petitum zaskarżonej decyzji, że dotyczy ona sprawy z wniosku skarżącego dotyczącego sposobu wyliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

Wyrokiem z 18 listopada 2022 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych sygn. akt IV U 990/22 zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał pozwanego do wydania interpretacji indywidualnej wobec wnioskodawcy.

Powyższy wyrok padł w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Odwołujący prowadzi działalność gospodarczą jako osoba fizyczna pod firmą (...) we W..

Przedmiotem działalności odwołującego jest m. in. wykonywanie robót budowlanych.

W dniu 13 czerwca 2022 r. odwołujący wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji w zakresie daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne.

W części opisu stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego wskazał, że wnosi o dokonanie interpretacji obowiązujących przepisów w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Wnioskodawca wskazał, iż od 3 października 2019r. prowadzi działalność gospodarczą. Od momentu rozpoczęcia działalności podlegał ubezpieczeniu w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. W związku z tym, że za rok 2020 przekroczył graniczną kwotę podatku dochodowego przewidzianą odrębnymi przepisami, od 1 czerwca 2021r. utracił prawo do ubezpieczenia w KRUS i zarejestrował się w ZUS z kodem ubezpieczenia (...). Pismem z dnia 12 lipca 2021r. nr (...) (Oddział w Z.) pracownik ZUS uznał, iż nie spełnia kryteriów do korzystania z preferencyjnego sposobu rozliczania składek wynikającego z kodu ubezpieczenia (...), mimo że w 2020r. jego przychód z działalności wynosił 98.703,00 zł czyli mieścił się w zakresie przewidzianym przez przepisy, gdyż nie przekroczył granicznej kwoty obrotu 120.000,00 zł. Z pisma jednoznacznie wynika również, że okres prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej „oskładkowej” w KRUS nie jest traktowany przez ZUS jako okres prowadzenia działalności gospodarczej, od którego zależy prawo do preferencyjnego rozliczania składek wynikającego z kodu (...). Zgodnie ze stanowiskiem ZUS za okres prowadzenia działalności, od którego zależy możliwość korzystania z kodu (...), uznaje się okres prowadzenia działalności „oskładkowej” w systemie powszechnym, od którego KRUS stanowi wyjątek. W 2021 r. wnioskodawca osiągnął przychód z działalności w kwocie 94.820,00 zł i w związku z tym od 1 stycznia 2022r. zarejestrował się w ZUS z kodem (...). W okresie od 1 stycznia 2021r. do 31 maja 2021r. podlegał ubezpieczeniu w KRUS i w tym czasie osiągnął przychód w kwocie 43.370,00 zł. W okresie, w którym podlegał ubezpieczeniu w ZUS osiągnął przychód w kwocie 51.450,00 zł tj. w okresie od 1 czerwca 2021r. do 31 grudnia 2021r. Z uwagi na to, że ZUS jako okres prowadzenia działalności uznaje okres, w którym podlega się ubezpieczeniom społecznym w systemie powszechnym, wnioskodawca uważa, że w 2022r. ma prawo do ustalenia podstawy wymiaru składek w okresie podlegania kodowi (...) tylko z przychodów osiągniętych w okresie od 1 czerwca 2021r. do 31 grudnia 2021r. czyli od kwoty 51.450,00zł. Zgodnie z ustaleniem ZUS na platformie (...)w 2021r. prowadził działalność przez okres 214 dni co przy kwocie przychodów odpowiadających temu okresowi daje podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 1803,16 zł. W związku z tym składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o potwierdzenie lub zaprzeczenie, że jego sposób rozumowania i wynikający z tego sposób ustalania składek jest zgodny z prawem.

Na wstępie rozważań prawnych Sąd Okręgowy wskazał, że odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podkreślił, że zgodnie z art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od dnia 13 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne,

ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek. Interpretacja indywidualna wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zakład niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Zgodnie z ust 2 art. 83d nie wydaje się interpretacji indywidualnych w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania wyjaśniającego lub kontroli albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji Zakładu.

W myśl art. 10 ust. 1, 2, 3 i 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1829.) przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie. Wniosek o wydanie interpretacji może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji następuje w drodze decyzji, od której przysługuje odwołanie. Interpretacja zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska w sprawie wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W sprawach interpretacji przepisów dotyczących składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych właściwym organem jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych - art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z o systemie ubezpieczeń społecznych (por. Andrzej Sidorko „Ubezpieczenie zdrowotne przedsiębiorcy, cz. 2. Składki. Teza nr 3” Sł. Pracow. 2009/6/13).

Przepis art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zawiera klauzulę, na podstawie której przedsiębiorca może w swojej indywidualnej sprawie złożyć do właściwego organu wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika dla niego obowiązek świadczenia daniny publicznej. Nieokreślony przez ustawodawcę termin „danina publiczna” jest rozmaicie definiowany w piśmiennictwie. Najogólniej łączy się go jednak z obowiązkiem świadczenia (zazwyczaj pieniężnego) na rzecz państwa lub innego podmiotu publicznoprawnego w celu realizacji zadań o charakterze publicznym. Istotą takiego świadczenia jest przy tym jego powszechny, przymusowy i bezzwrotny charakter. Daninami publicznymi będą zatem w pierwszej kolejności podatki i opłaty, ale również cła, dopłaty, państwowe pożyczki przymusowe, wszelkiego rodzaju sankcje i kary pieniężne (por. Krzysztof Trzcziński „Komentarz do art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej” LEX 2007). Nie ulega wątpliwości, że ZUS zobowiązany jest do wydawania pisemnych interpretacji w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, stopy procentowej składek na ubezpieczenia społeczne oraz zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne.

Wniosek o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa wiąże organ wydający decyzję w aspekcie zakresu i przedmiotu sprawy. Rolą właściwego organu jest ocena stanowiska strony występującej z wnioskiem o udzielenie interpretacji. W tym zakresie obowiązkiem organu staje się dokonanie wykładni treści przepisów prawa, które znajdują zastosowanie w sprawie oraz sposób ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sprawy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16.07.2009 r., II SAB/Go 8/09, LEX nr 523446 oraz Małgorzata Sieradzka „Komentarz do art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej” LEX 2013). Z art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wynika dla przedsiębiorców składających wnioski o wydanie pisemnej interpretacji nie tylko prawo do otrzymania informacji dotyczącej wykładni przepisów składkowych, ale również daleko idące gwarancje związane z tym, że dla ZUS interpretacja jest wiążąca, a zastosowanie się do niej przez przedsiębiorcę chroni go przed jakimikolwiek daninami publicznymi, sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosuje się do uzyskanej interpretacji. Podstawa do usunięcia z obrotu prawnego takiej decyzji zachodzi tylko w wypadku zaistnienia przesłanki do wznowienia postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18.01.2012 r., II UK 113/11, LEX nr 1130392 oraz Jacek Wantoch-Rekowski „Podmioty uprawnione do składania wniosków o wydanie interpretacji przepisów „składkowych”. Teza nr 1” PiZS 2013/1/30).

Wniosek o wydanie pisemnej interpretacji nie może zawierać żądania udzielenia przez ZUS pisemnej interpretacji przepisów z zakresu ubezpieczeń społecznych w oderwaniu od indywidualnej sprawy przedsiębiorcy. Natomiast przedmiotowy wniosek może dotyczyć zarówno zaistniałego stanu faktycznego, jak i zdarzenia przyszłego. Ustawodawca nie wyjaśnił wskazanych pojęć. Zaistniały stan faktyczny należy interpretować jako stan faktycznie (rzeczywiście) zaistniały, bez znaczenia pozostaje w tym zakresie moment jego powstania. Ze względu na wydanie interpretacji kluczowego znaczenia nabierają skutki jego zaistnienia, które z kolei wymagają dokonania interpretacji przepisów. Zdarzenie przyszłe z kolei należy definiować jako stan, który jeszcze nie powstał, lecz zaistnieje w przyszłości. Pomimo braku jego zaistnienia w dacie złożenia wniosku o interpretację wymaga on dokonania interpretacji przepisów.

Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji jest obowiązany przedstawić stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Elementy te są obligatoryjne, gdyż konstytuują treść wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18.04.2011 r., III UK 117/10, LEX nr 898257 oraz Małgorzata Sieradzka „Komentarz do art. 10 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej” LEX 2013). Jeżeli wniosek przedsiębiorcy o wydanie pisemnej interpretacji nie spełnia wyżej przedstawionych wymogów formalnych, to ZUS powinien wezwać przedsiębiorcę do usunięcia braków formalnych w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania (por. Piotr Kostrzewa „Komentarz do art. 83d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych” LEX 2013).

W dalszej części uzasadnienia Sąd Okręgowy podkreślił, że składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Stan faktyczny należy rozumieć jako pewien zbiór faktów składających się na sprawę interpretacyjną, faktem zaś jest „to co zaszło lub zachodzi w rzeczywistości; zdarzenie, zjawisko; określony stan rzeczy”. „Wyczerpujący” to „przedstawiający jakieś zagadnienie wszechstronnie, dogłębnie, szczegółowo; gruntowny, dokładny”, a zatem w taki sposób, by wnioskodawca mógł zająć stanowisko w stosunku do prezentowanego stanu rzeczy, zaś organ wydający interpretację na tej podstawie udzielić jednoznacznej odpowiedzi. Stanowisko wnioskodawcy w sprawie winno być sformułowane w taki sposób, by organ interpretacyjny mógł w sposób jednoznaczny zidentyfikować obszar prawny, którego dotyczy zapytanie. Natomiast odpowiedź organu ma być tak sformułowana, ażeby wnioskodawca uzyskał informację co do trafności jego stanowiska, a ewentualna interpretacja organów ma wyjaśnić, jaki przepis znajdzie zastosowanie w jego indywidualnej sprawie. Organ nie ma obowiązku ustosunkowywania się do wszystkich wymienionych we wniosku przepisów. Jego zadaniem jest udzielenie odpowiedzi, która pozwoli wnioskodawcy na wypełnienie spoczywających na nim obowiązków nałożonych przez przepisy prawa.

Nadto Sąd I instancji podkreślił, że objęty wnioskiem stan faktyczny sprawy lub zdarzenie przyszłe nie może być przedmiotem postępowania dowodowego prowadzonego przez organ administracji publicznej. Przedmiotem postępowania nie jest bowiem ustalenie stanu faktycznego, lecz wyłącznie rozstrzygnięcie kwestii prawnych, co następuje przez przedstawienie poglądu dotyczącego rozumienia treści właściwych przepisów prawa i ich zastosowania do konkretnej sytuacji przedstawionej we wniosku (zob. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 16.07.2009 r., II SAB/Go 8/09, LEX nr 523446). Innymi słowy, rolą organu prowadzącego postępowanie jest ocena stanowiska strony w spornej kwestii, nie zaś przedstawianie poglądów i wykładni przepisów odnoszących się do różnych sytuacji faktycznych. Istotą tego postępowania jest uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku. Organ wydający decyzję pełną wiedzę o stanie faktycznym stanowiącym punkt wyjścia dla ustalenia adekwatnych regulacji prawa materialnego czerpie wyłącznie z wniosku uprawnionego podmiotu - nie może ingerować w stan faktyczny opisany we wniosku, podważać go, uzupełniać czy zmieniać w oparciu o inne źródła lub wiedzę znaną mu z urzędu. W konsekwencji powyższego również Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji organu rentowego wydanej w trybie art. 10 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie dokonuje żadnych ustaleń faktycznych, a jedynie kontroluje, czy dokonana interpretacja przepisów w odniesieniu do wskazanego we wniosku stanu faktycznego jest prawidłowa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6.04.2011 r., II UK 331/10, OSNP 2012/11-12/147, LEX nr 829137, wyrok

Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 26.09.2012 r., III AUa 501/12, LEX nr 1220449, i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 16.07.2009 r., II SAB/Go 8/09, LEX nr 523446).

Zdaniem Sądu I instancji dokonując oceny zasadności stanowisk przedstawionych w spornej kwestii przez strony procesu stwierdzić należy, że z przepisu art. 38a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie wynika dla przedsiębiorcy obowiązek zapłaty daniny publicznej czy składek. W myśl powyższego przepisu jeżeli w związku z przeprowadzonym postępowaniem wyjaśniającym lub kontrolą wykonywania przez płatników składek obowiązków z zakresu ubezpieczenia społecznego zachodzi konieczność wydania decyzji, o której mowa w art. 83 ust. 1 punkt 1a - indywidualnej decyzji w zakresie ustalenia płatnika składek, Zakład wydaje decyzję podmiotowi zgłaszającemu ubezpieczonych do ubezpieczeń społecznych oraz płatnikowi składek ustalonomu przez Zakład. Przepis powyższy skierowany jest do Zakładu – daje mu możliwość ocenienia czy podmiot zgłaszający ubezpieczonych powinien być faktycznie płatnikiem składek. Faktem jest, iż przepis powyższy wprowadza do systemu nową instytucję, iż brak jest jego interpretacji i komentarza do tegoż przepisu, jednakże przepis ten nie przewiduje materii podlegającej interpretacji zgodnie i w rozumieniu art. 83d ustawy systemowej. Nadto Sąd I instancji podkreślił, iż interpretacja przepisów może dotyczyć indywidualnej sprawy. Wniosek o dokonanie interpretacji nie może zawierać żądania udzielenia interpretacji w oderwaniu od indywidualnej sprawy. Taka sytuacja zaistnienia indywidualnej sprawy ma miejsce w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy wskazał, że przewidziana w art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców instytucja pisemnej interpretacji przepisów, ma na celu zagwarantowanie przedsiębiorcom pewności i przewidywalności ich sytuacji prawnej w zakresie przepisów, które są niejasne lub szczególnie skomplikowane. Wykładnia celowościowa tego przepisu prowadzi do wniosku, że przedsiębiorca w każdej sytuacji, kiedy przepisy prawne nakładające na niego obowiązek świadczenia daniny publicznej budzą wątpliwości, ma prawo wystąpić o taką interpretację.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w wyroku.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców (j.t.Dz.U. z 2021r. poz.162) oraz art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2022r. poz 1009 z zm.) poprzez błędną ich wykładnię polegającą na uznaniu, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest właściwy do wydawania interpretacji indywidualnych w sprawie nie przepisów prawa z zakresu obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lecz potwierdzenia prawidłowości wyliczeń konkretnych kwot przychodu oraz podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym w (...), w sytuacji, gdy przepis art. 83d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie obejmuje swym zakresem tego typu spraw;
- naruszenie przepisu prawa procesowego art. 233 § 1 k.p.c. przejawiające się w błędnej ocenie stanu faktycznego, a także wyprowadzenie z materiału dowodowego wniosków wątpliwych zarówno z punktu widzenia logiki i doświadczenia życiowego.

Wskazując na powyższe Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania

względnie:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,
- zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację odwołujący G. K. wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Na wstępne podkreślić należy, że Sąd I instancji rozważając prawidłowość zaskarżonej decyzji właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe, nie uchybiając w tym zakresie przepisom procesowym, trafnie ocenił zgromadzone w sprawie dowody i w konsekwencji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne. Sąd Apelacyjny podzielił ustalenia i rozważania prawne Sądu Okręgowego, rezygnując jednocześnie z ich ponownego szczegółowego przytaczania.

Argumenty przedstawione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w treści apelacji, nie podważyły w żaden sposób zasadności stanowiska Sądu I instancji.

Sąd Apelacyjny przypomina, że zgodnie z przepisem art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przysłych.

Z dniem 1 stycznia 2013 r. do ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dodany został art. 83d, zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 ustawy z 6 marca 2018 r. prawo przedsiębiorców w zakresie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym, zasad obliczania składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz podstawy wymiaru tych składek.

Wzajemna relacja art. 83d ustawy systemowej i art. 34 ustawy prawo przedsiębiorców polega na doprecyzowaniu przez ustawodawcę zwrotu użytego w art. 34: „zakres i sposób stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne”. Chodzi zatem o interpretację tych wszystkich przepisów, z których wynika obowiązek opłacania przez płatnika składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne, wymienione wyżej Fundusze oraz ich wysokość.

W świetle powołanych wyżej regulacji nie ulegało zatem wątpliwości, iż odwołujący mógł złożyć wniosek o wydanie pisemnej interpretacji w przedstawionym przez niego stanie faktycznym opisanym we wniosku z 13 czerwca 2022 r. Istotą tego postępowania jest uzyskanie przez stronę wyjaśnienia treści przepisów prawa i ich zastosowania w odniesieniu do indywidualnej sytuacji wskazanej we wniosku.

W ww. wniosku wnioskodawca wskazał, iż od 3 października 2019r. prowadzi działalność gospodarczą. Od momentu rozpoczęcia działalności podlegał ubezpieczeniu w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. W związku z tym, że za rok 2020 przekroczył graniczną kwotę podatku dochodowego przewidzianą odrębnymi przepisami, od 1 czerwca 2021r. utracił prawo do ubezpieczenia w KRUS i zarejestrował się w ZUS z kodem ubezpieczenia (...). Pismem z dnia 12 lipca 2021r. nr (...) (Oddział w Z.) pracownik ZUS uznał, iż nie spełnia kryteriów do korzystania z preferencyjnego sposobu rozliczania składek wynikającego z kodu ubezpieczenia (...), mimo że w 2020r. jego przychód z działalności wynosił 98.703,00 zł czyli mieścił się w zakresie przewidzianym przez przepisy, gdyż nie przekroczył granicznej kwoty obrotu 120.000,00 zł. Z pisma jednoznacznie wynika również, że okres prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej „oskładkowanej” w KRUS nie jest traktowany przez ZUS jako okres prowadzenia działalności gospodarczej, od którego zależy prawo do preferencyjnego rozliczania składek wynikającego z kodu (...). Zgodnie ze stanowiskiem ZUS za okres prowadzenia działalności, od którego zależy możliwość korzystania z kodu (...), uznaje się okres prowadzenia działalności „oskładkowanej” w systemie powszechnym, od którego KRUS stanowi wyjątek. W 2021 r. wnioskodawca osiągnął przychód z działalności w kwocie 94.820,00 zł i w związku z tym od 1 stycznia 2022r. zarejestrował się w ZUS z kodem (...). W okresie od 1 stycznia 2021r. do 31 maja 2021r. podlegał ubezpieczeniu w KRUS i w tym czasie osiągnął przychód w kwocie 43.370,00

zł. W okresie, w którym podlegał ubezpieczeniu w ZUS osiągnął przychód w kwocie 51.450,00 zł tj. w okresie od 1 czerwca 2021r. do 31 grudnia 2021r. Z uwagi na to, że ZUS jako okres prowadzenia działalności uznaje okres, w którym podlega się ubezpieczeniom społecznym w systemie powszechnym, wnioskodawca uważa, że w 2022r. ma prawo do ustalenia podstawy wymiaru składek w okresie podlegania kodowi (...) tylko z przychodów osiągniętych w okresie od 1 czerwca 2021r. do 31 grudnia 2021r. czyli od kwoty 51.450,00zł. Zgodnie z ustaleniem ZUS na platformie Usług (...) w 2021r. prowadził działalność przez okres 214 dni co przy kwocie przychodów odpowiadających temu okresowi daje podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 1803,16 zł. W związku z tym składa do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wnioski o potwierdzenie lub zaprzeczenie, że jego sposób rozumowania i wynikający z tego sposób ustalania składek jest zgodny z prawem.

Sąd Apelacyjny podkreśla, że odwołujący przedstawił też we wniosku własne stanowisko z powołaniem się na odpowiednie przepisy ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, określające zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym. Organ nie ma obowiązku ustosunkowywania się do wszystkich wymienionych we wniosku przepisów, a jego zadaniem jest udzielenie odpowiedzi, która pozwoli wnioskodawcy na wypełnienie spoczywających na nim obowiązków nałożonych przez przepisy prawa.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko wyrażone przez Sąd I instancji, iż wniosek G. K. o wydanie interpretacji indywidualnej spełnia wymogi takiego wniosku, określone w art. 34 ust. 3 i 4 ustawy prawo przedsiębiorców, w szczególności zawiera opis stanu faktycznego oraz własne stanowisko w sprawie, poparte argumentacją prawną. Nadto Sąd Odwoławczy zaznacza, iż interpretacja przepisów może dotyczyć indywidualnej sprawy, a wniosek o dokonanie interpretacji nie może zawierać żądania udzielenia interpretacji w oderwaniu od indywidualnej sprawy. Taka sytuacja zaistnienia indywidualnej sprawy ma miejsce w niniejszej sprawie.

W przedstawionym stanie faktycznym Sąd Okręgowy trafnie stwierdził, że stanowisko wnioskodawcy w sprawie winno być sformułowane w taki sposób, by organ interpretacyjny mógł w sposób jednoznaczny zidentyfikować obszar prawny, którego dotyczy zapytanie. Z kolei odpowiedź organu ma być tak sformułowana, ażeby wnioskodawca uzyskał informację co do trafności jego stanowiska, a ewentualna interpretacja organów ma wyjaśnić, jaki przepis znajdzie zastosowanie w jego indywidualnej sprawie. Podkreślić raz jeszcze należy, że zadaniem organu jest udzielenie odpowiedzi, która pozwoli wnioskodawcy na wypełnienie spoczywających na nim obowiązków nałożonych przez przepisy prawa.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w apelacji Sąd Odwoławczy podkreśla, że do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby strona skarżąca wykazała uchybienia podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktu (wyrok Sądu Najwyższego z 10.06.1999 r., II UKN 685/98). Apelacja nie zawiera żadnych merytorycznych argumentów ograniczając się do polemiki z ustaleniami Sądu i brakiem dowodów przeciwnych, sprowadzała się wyłącznie do przedstawienia własnej oceny zgromadzonych dowodów i interpretacji przepisów ustawy.

W konsekwencji Sąd Okręgowy, zobowiązując organ rentowy do wydania interpretacji indywidualnej, - w ocenie Sądu Apelacyjnego - nie naruszył art. 34 ustawy prawo przedsiębiorców w związku z art. 83d ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy przy wydaniu interpretacji, powinien zatem ocenić pogląd przedsiębiorcy, pod kątem prawidłowości zaprezentowanego przez niego stanowiska, w oparciu o przedstawiony opis stanu faktycznego, zawarty we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji. Interpretacja, co należy podkreślić, jest wiążąca jedynie co do przedstawionego we wniosku stanu faktycznego.

Z tego względu, że zaskarżona decyzja ograniczała się do odmowy wydania indywidualnej interpretacji, z braku podstawy prawnej do jej wydania, zasadnym było zobowiązanie organu rentowego do wydania takiej interpretacji bez rozstrzygnięcia o jej merytorycznej treści. Ocena prawidłowości stanowiska wnioskującego o interpretację należy w pierwszej kolejności do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Uznając zatem zarzuty apelującego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. za nieuzasadnione, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił wniesioną apelację.

sędzia Marta Sawińska